Lieta Nr. 1 42 0574 10
Lietvedības Nr. 1-0499-11/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 23.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties pieteicējam *N.S.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvim *M.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *N.S.* pieteikumā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 14.aprīļa lēmuma Nr.2042 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 27.janvārī, plkst.20.15, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādīja *N.S.* administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 735820 par to, ka *N.S.* 2010.gada 27.janvārī, plkst.20.05, Rīgā vadīja transportlīdzekli Toyota Land Cruiser, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Kr.Valdemāra ielu no Bruņinieku ielas puses A.Briāna ielas virzienā un brīdī, kad Kr.Valdemāra un A.Briāna ielu krustojumā dega atļaujošais (zaļais) signāls (melna bulta uz zaļa fona), bet papildsekcijā atļaujošais (zaļais) signāls, kas atļauj veikt labo pagriezienu, nedega, pabrauca garām vietai, kur jāaptur transportlīdzeklis, turpināja kustību un šķērsoja krustojumu, veicot pagriezienu pa labi uz A.Briāna ielu. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{5} panta pirmajā daļā.

2010.gada 24.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenais inspektors pieņēma lēmumu Nr.050/PA 735820, ar kuru *N.S.* piemērots naudas sods četrdesmit latu apmērā (turpmāk – sākotnējais lēmums).

[2] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, *N.S.* to apstrīdēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk –

Atbildētāja) priekšnieka vietniecei, kas ar 2010.gada 14.aprīļa lēmumu Nr.2042 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

[3] 2010.gada 21.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *N.S.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minēto.

[3.1] Sākotnējais lēmums pieņemts 2010.gada 17.februārī, bet pieteicējs paskaidrojumu atbildētājai iesniedzis 2010.gada 24.februārī, tādējādi sākotnējais lēmums pieņemts neizvērtējot pieteicēja paskaidrojumus.

[3.2] Lēmumā nepatiesi norādīts, ka sākotnējais lēmums pieņemts pieteicējam klātesot 2010.gada 17.februārī, jo vienīgā reize, kad pieteicējs ticies ar amatpersonu, kura pieņēma sākotnējo lēmumu, bija iesniedzot paskaidrojumu 2010.gada 24.februārī.

[3.3] Lēmuma rezolutīvajā daļā norādīts, ka ar Lēmumu atstāts spēkā inspektora *N.S.* lēmums, lai gan sākotnējo lēmumu pieņēma inspektors *K.N.*

[3.4] Pieteicējs norāda, ka brauktuve bijusi tīra no sniega, taču tā bijusi apledojusi, līdz ar to bremzēšana bijusi apgrūtināta. Iepriekš minēto pieteicējs norādījis arī atbildētājai iesniegtajā paskaidrojumā.

[4] Atbildētāja tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, kā arī paskaidro, ka Lēmumā, norādot sākotnējā lēmuma pieņemšanas datumu un Lēmuma rezolutīvajā daļā norādot sākotnējo lēmumu pieņēmušo amatpersonu, pieļautas pārrakstīšanās kļūdas, kas neietekmē Lēmumu pēc būtības – sākotnējais lēmums pieņemts 2010.gada 24.februārī un to pieņēmis galvenais inspektors *K.N.*

[5] Pieteicējs tiesas sēdē uzturēja pieteikumu uz tajā norādīto argumentu pamata.

[5.1] Papildus norādīja, ka apledojušās brauktuves dēļ ieslīdējis krustojumā, ko apliecina arī videoierakstā redzamie degošie bremžu signāli piebraucot pie krustojuma. No aizmugures tuvojusies automašīna, kas signalizējusi, līdz ar to, lai neizraisītu ceļu satiksmes negadījumu, pieteicējs nav braucis atpakaļgaitā, bet izbraucis no krustojuma nogriežoties pa labi uz A.Briāna ielu.

[5.2] Pieteicējs paskaidrojumus par protokolu nav sniedzis uzreiz, jo ārā bijis liels aukstums, pieteicējam mašīnā bijuši bērni, turklāt policijas darbinieks norādījis, ka paskaidrojumus pieteicējs var sniegt iestādē.

[6] Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādītajiem argumentiem. Papildus norādīja, ka, braucot ar atļauto braukšanas ātrumu, ir iespējams ātri apturēt transportlīdzekli un bremzēšanas ceļš nav liels.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[8] Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 56.6.punkta prasības, kur noteikts, ka luksoforu signāliem ir šāda nozīme: zaļas bultas (bultu) signāls uz melna fona atļauj braukt norādītajā virzienā (virzienos). Tāda pati nozīme ir zaļai bultai luksofora papildsekcijā, turklāt bulta, kas atļauj nogriezties pa kreisi, atļauj arī apgriezties braukšanai pretējā virzienā. Ja zaļās bultas signāls luksofora papildsekcijā ir izslēgts, transportlīdzekļu braukšana attiecīgajā virzienā ir aizliegta.

[9] LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzēta atbildība par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, – uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam desmit latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam – no divdesmit līdz simt latiem.

Izskatāmajā gadījumā, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs vadījis transportlīdzekli – braucis attiecīgajā virzienā, ja zaļās bultas signāls luksofora papildsekcijā ir izslēgts.

[10] Lietā nav strīda, ka pieteicējs 2010.gada 27.janvārī, plkst.20.05, Rīgā vadīja transportlīdzekli Toyota Land Cruiser, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Kr.Valdemāra ielu no Bruņinieku ielas puses A.Briāna ielas virzienā un brīdī, kad Kr.Valdemāra un A.Briāna ielu krustojumā dega atļaujošais (zaļais) signāls (melna bulta uz zaļa fona), bet papildsekcijā atļaujošais (zaļais) signāls, kas atļauj veikt labo pagriezienu, nedega, pabrauca garām vietai, kur jāaptur transportlīdzeklis, turpināja kustību un šķērsoja krustojumu, veicot pagriezienu pa labi uz A.Briāna ielu.

Lietā pastāv strīds par piemērotā soda nepieciešamību un samērīgumu, tas ir, vai atbildētāja, pieņemot Lēmumu, ir ņēmusi vērā pārkāpuma raksturu un tā izdarīšanas apstākļus. Tāpat lietā ir strīds vai atbildētāja pieņemot Lēmumu ir pieļāvusi tādus procesuālos pārkāpumus, kas varētu būt pamats Lēmuma atcelšanai.

[11] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem

līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols *(lietas 22.lapa),* pieteicēja paskaidrojums *(lietas 24.lapa)* un video ieraksts *(lietas 35.lapa).*

[12] Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu, kurš tika sastādīts uzreiz pēc konstatētā pārkāpuma, tiesa neatrod iemeslu, lai apšaubītu sākotnējā dokumentā nostiprināto ziņu objektivitāti.

No lietas materiāliem redzams, ka pieteicējs iepazīstināts ar administratīvā pārkāpuma protokola saturu. Pieteicējs to parakstījis, tādejādi apliecinot, ka viņam izskaidrotas LAPK 260.pantā pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi.

Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā, pieteicējs nav sniedzis nekādus paskaidrojumus, iebilstot pret pārkāpuma konstatēšanas faktu un norādot uz apstākļiem, kas būtu pamats pieteicēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības. Tiesas ieskatā nelabvēlīgi laika apstākļi, kā liels aukstums, objektīvi nevar būt par šķērsli īsai paskaidrojumu sniegšanai, piemēram, administratīva pārkāpuma protokolā paredzētajā paskaidrojumu sniegšanas ailē norādot, ka persona nepiekrīt pārkāpumam. Tādējādi tiesa atzīst, ka pieteicējs nav izmantojis savas likumā paredzētās tiesības – iesniegt paskaidrojumu par fiksēto administratīvo pārkāpumu un norādīt uz būtiskiem apstākļiem un argumentiem, kas norādītu, ka pieteicējam nepamatoti sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Līdz ar to, tiesai nav iespējas izvērtēt paša pieteicēja sākotnējo attieksmi pret fiksēto pārkāpumu un paskaidrojumus par notikušo.

Tiesa norāda, ja persona būtu pilnīgi pārliecināta par savu nevainīgumu, adekvāta un pašsaprotama būtu sevis aizsargāšana, nekavējoties izsakot iebildumus.

[13] Ceļu satiksmes noteikumu 64.punkts noteic, ja satiksmes regulētāja vai luksofora signāli, izņemot šo noteikumu 59.punktā minēto luksoforu, braukt aizliedz, transportlīdzekļa vadītājam jāaptur transportlīdzeklis tieši pirms stoplīnijas (929.ceļa apzīmējums) vai 541.ceļa zīmes. Savukārt atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 65.punktam, ja, iedegoties dzeltenajam signālam vai brīdī, kad satiksmes regulētājs paceļ roku augšā, transportlīdzekļa vadītājs transportlīdzekli šo noteikumu 64.punktā noteiktajās vietās var apturēt, tikai strauji bremzējot, šī transportlīdzekļa vadītājs drīkst ceļu turpināt, neapturot transportlīdzekli. Gājējiem, kuri šajā brīdī atrodas uz brauktuves, jāpabeidz to šķērsot vai

jāapstājas uz „drošības saliņas”.

[14] No lietā esošā video ieraksta redzams, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis šķērso vietu, kur transportlīdzekļa vadītājam jāaptur transportlīdzeklis, brīdī, kad papildsekcijā atļaujošais (zaļais) signāls, kas atļauj veikt labo pagriezienu, nedega. Transportlīdzeklis, ar priekšējo daļu pabraucot garām luksoforam, apstājas uz īsu mirkli un uzreiz turpina kustību, šķērsojot krustojumu.

Pieteicējs kustības turpināšanu iestādē sniegtajā paskaidrojumā pamato ar apstākli, ka pēc apstāšanās gribējis braukt atpakaļgaitā, lai būtu iespējams saskatīt luksofora rādījumus, taču dzirdējis skaņas signālu un sapratis, ka transportlīdzekļa aizmugurē stāv cits transportlīdzeklis un luksoforā deg zaļā gaisma *(lietas 24.lapa)*.

Tiesas ieskatā pieteicējs nepamatoti izdarījis šādu secinājumi, jo minētajā paskaidrojumā pieteicējs apliecina, ka tuvojoties krustojumam redzējis, ka luksofora papildsekcijā gaisma nodziest. Tādejādi neloģiski būtu, ja pēc pavisam īsa mirkļa luksofora papildsekcijā iedegtos zaļais signāls, kas atļauj kustību.

Turpretim no video ieraksta redzams, ka brīdī, kad pieteicēja vadītais transportlīdzeklis krustojumā atsāk kustību, tai pašā braukšanas joslā, ievērojot braukšanas intervālu, lēnām piebrauc cits transportlīdzeklis, kurš apstājas pirms krustojuma. Tādejādi tiesa nepiešķir ticamību apstāklim, ka aiz pieteicēja braucošais transportlīdzeklis būtu devis skaņas signālu nolūkā, lai pieteicējs turpinātu kustību.

[15] Savukārt pieteicēja arguments, ka transportlīdzekli nebija iespējams apturēt slidenā ceļa seguma dēļ izskatāmajā gadījumā nav pamatots, jo, atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 112.punktam, transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā). Izskatāmajā gadījumā pieteicējs visticamāk nav izvēlējies ceļa un meteoroloģiskajiem apstākļiem drošu braukšanas ātrumu, kas novedis pie Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpuma.

Uz to, ka pieteicējs transportlīdzekli varēja apturēt pirms krustojuma – vietā kur tas jāpatur, norāda arī paša pieteicēja paskaidrojumā sniegto lietas apstākļu izklāsts, ka tuvojoties krustojumam ar A.Briāna ielu, savlaicīgi pārkārtojies labajā malējā braukšanas joslā, lai veiktu labo pagriezienu. Atradies aptuveni 30 metru attālumā no luksofora, kad luksofora papildsekcija nodzisa. Braukšanas ātrums bijis aptuveni 45 km/h.

Tiesas ieskatā papildus pierādījumus neprasa fakts, ka, vadot transportlīdzekli Toyota Land Cruiser ar ātrumu 45 km/h, to ir iespējams apturēt 30 metru garā ceļa posmā arī uz slidena ceļa seguma.

[16] Tiesa piekrīt atbildētājas izteiktajam viedoklim, ka Lēmumā, norādot sākotnējā lēmuma pieņemšanas datumu un Lēmuma rezolutīvajā

daļā norādot sākotnējo lēmumu pieņēmušo amatpersonu, pieļautas pārrakstīšanās kļūdas, kas neietekmē Lēmumu pēc būtības – sākotnējais lēmums pieņemts 2010.gada 24.februārī un to pieņēmis galvenais inspektors *K.N.*

[17] Tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-493/2008 14.punktu un 2009.gada 21.maija sprieduma lietā Nr.SKA-156/2009 9.punktu)*.

Tiesa, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus to kopsakarā, uzskata, ka ar tiem ir pierādīta pie administratīvās atbildības saucamās personas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un tiesai nav objektīvu šaubu par pārkāpēja vainu.

Balstoties uz augstāk minēto, tiesa uzskata, ka pieteicēja darbībās ir konstatējams Ceļu satiksmes noteikumu 56.6.punkta pārkāpums, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā.

[18] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Konkrētajā gadījumā par LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija transportlīdzekļa vadītājam ir no divdesmit līdz simt latiem. Pieteicējs sodīts ar naudas sodu četrdesmit latu apmērā.

Tādejādi iestādei, uzliekot sodu par konstatēto pārkāpumu, jāizvērtē LAPK 32.pantā minētie apstākļi, vienlaikus konstatējot vai lietā ir pieteicēja atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi.

[19] Tiesa nekonstatē lietā apstākļus, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu atbilstoši LAPK 33.pantam. Savukārt atbilstoši LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktam, pieteicēja atbildību par izdarīto administratīvo pārkāpumu pastiprina apstāklis, ka pieteicējs gada laikā pirms pārkāpuma izdarīšanas brīža administratīvi sodīts par līdzīgu pārkāpumu izdarīšanu ceļu satiksmē *(lietas 34.lapa)*. Tas negatīvi raksturo pieteicēja, kā ceļu satiksmes dalībnieka – transportlīdzekļa vadītāja, personību.

Līdz ar to ņemot vērā izdarītā pārkāpuma bīstamību sabiedriskajai kārtībai un drošībai uz ceļiem, to, ka krustojuma šķērsošana, nedegot kustību atļaujošajam signālam, ir ļoti bīstama, kas var izraisīt ceļu satiksmes negadījumu, tiesa uzskata, ka pieteicēja sodīšana ar naudas sodu

četrdesmit latu apmērā, lai novērstu jaunu pārkāpumu izdarīšanu, ir samērīga un atbilstoša izdarītajam pārkāpumam.

[20] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādējādi atstājams negrozīts, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 14.aprīļa lēmumu Nr.2042 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 735820) par *N.S.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5} panta pirmo daļu, bet *N.S.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis M.Birkmanis